

forsamlingens Medlemmer, som — for at undgaa Tumult — maatte forlade Huset.

Eders Kvinder har ikke gjort noget saadant. Heller ikke vil jeg ønske hverken at Mrs. Lindsay eller hendes Søster skal efterligne vore Kvinder i denne deres Handling, men jeg bemærker blot dette, fordi medens Stemmeretskvinderne er saa virksomme baade i England og i andre Lande, saa er Eders Kvinder saa stillfærdige. Mon dette skal betyde, at nu staar Eders Kvinder saa nær ved Maalet?

Min Søn er bleven udnævnt til »Commissioner« for udenrigske Affærer i Wu Chang.

Altid Deres særdeles hengivne

Wu-Ting-Fang.

Hvad kunde vel en Mand tage med sig, om han sluttede sig til en Suffragette-Procession?

En Mand vilde gerne vide hvad han kunde tage med sig om han sluttede sig til en saadan Procession med Suffragetterne? Denne Mand lever naturligvis ikke i Californien, siger »The San Francisco Examiner«, thi Mændene i denne Stat har været kloge nok og retfærdige nok til at give Kvinderne i Californien Stemmeret. Og Statens Kvinder har benyttet den med Klogskab og med kvindelig Værdighed.

Det var en Mand i Ny York som gjorde dette Spørgsmaal. Han brød sig i Virkeligheden ikke om at vide det, men ønskede kun at være vittig.

Ny York Avisen tog ham imidlertid helt i Alvor og fortalte ham, hvilken Ting han kunde bære — om han virkelig ønskede at vide, hvad Kvinder havde maatte paatage sig gennem Aarhundreder. Og her er Svaret:

Hvad han eksempelvis kunde bære.

»Spørgende Mand, Du kunde bære et tykt lille Barn paa omtrent 2 Aar, som vejede to og fyrretyve Pund. Bær dette Barn paa Din venstre Arm og marscher halvanden Mil, og da vil Du faa noget at vide om den ene Ting, som Kvinder har gjort i Aarhundreder!«

»Eller Du kunde klæde Dig som en indisk Squaw og bære paa Din Ryg Pælene til Teltet og Bøffel-Huden dertil, samt en indiansk Unge og prøve det nogle faa Fjerdingvej. Da vilde Du faa at vide, hvad nogle andre Kvinder har gjort.«

Du kunde bære en Kurv med Vasketøj.

»Eller Du kunde tage en Kurv med nyvaskede Klæder, som vel omtrent vejede 65 Pund og trække den bagefter Dig og paa samme Tid forsøge at holde op i Dine Skørter og holde Dine Fødder fri for de muddrede Gader, som Politikerne sørger for at tilvejebringe!«

»Saa vilde Du faa at vide, hvorledes mange Kvinder har marscheret afsted i lange Tider.«

Eller Prøv engang Skurekonernes Skæbne!

»Eller Du kunde tage med Dig en Spand fuld af hedi Sæbevand med en Skurebørste. Saa kunde Du gaa nogle Skridt frem, lægge Dig ned paa Dine Knæ og skrubbe — staa

op igjen gaa videre og igjen ned paa Knæ og skrubbe.«

»Gør dette og Du vil kende, hvorledes Tusinder og Tusinder af gamle Kvinder, som er paa Grændsen af Hungersdøden, »marscherer« om Natten paa Deres Hænder og Knæer paa de haarde Stengulv i store Kontor-Bygninger, medens Du ligger i Din søde Søvn.«

»Eller Du kunde tage et af disse Bunder med billige Klædningsstykker, som hver eneste Dag kan faaes paa Arbejderværkstederne.«

Da vilde Du kunne gøre Dig en Ide om hvad det koster at leve!

»Men det bedste af alt var — om Du virkelig brød Dig om at udfinde, hvorfor Kvinderne burde have Stemmeret — om Du tog en Torvekurv paa Armen og en Baby paa den anden Arm, som Du ikke turde lade alene hjemme og marscherede højtideligt afsted, standsende ved adskillige Butikker, medens Du gaar for saaledes at finde ud af, hvad det koster at leve!«

Saa kunde Du efterhaanden forstaa, at de høje Priser er Skatter, som Ringen af Sammenslutningerne lægger paa Kvinderne, paa deres Torvekurve, paa deres Børn. Gør Dig det klart, at disse Millioner af Kvinder, som dagligt marscherer med Torvekurvene og betaler hver Trust-Skat, som Slagter-Trusten, Mælke-Trusten, Sukker-Trusten, Mel-Trusten, Is-Trusten, Kul-Trusten har Lyst til at paalægge — gør Dig det klart, at hine Kvinder er beskattede uden at kunne gøre den mindste Modstand gennem Repræsentationen.

Spørg saa Dig selv om, hvad Du vilde gøre, dersom Du paa den Maade blev beskattet?

Hjælp derfor Kvinder til at faa Stemmeret! Haab for Din egen Skyld, at Du maa have den Mandighed at harmes over, om de ikke faar den, saaledes som Amerikanerne i 1776 — og giv Dig da til at arbejde og søge at skaffe Kvinder Stemmeret.

Kvinderne vil faa Stemmeret endda, med Dig eller uden Dig, og de vil faa den snart i hver eneste Stat i Unionen.

Efter Woman's Journal.

Boston.

Den amerikanske Minister i Kvindevalgretsklubben.

Kvindevalgretsklubben havde Møde d. 8. April Kl. 8 i Hotel Kongen af Danmark. Dr. Egan, Minister for »De Forenede Stater« holdt et udmærket Foredrag for os, i hvilket han imødegik de vrang Begreber, som vi saa ofte kunde gøre os om Forhold og Hensyn der spiller ind i disse. Hvad angaar de Vilkaar, der kunde gøre sig gældende for Kvindernes Stemmeret, sagde Dr. Egan, at der i Amerika ikke kunde være Behov for en Agitation mod en Opposition der gjordes af Mænd! Den eneste Opposition, man kunde tale om var den, der kom fra selve Kvinderne. Saaledes i Syden, hvor Negrene som Amerikanske Borgere har Ret til at stemme, var der en stor Opposition mod at øge Vælgernes Stemmetal. Herom vilde han ikke udtrykke

nogen Mening, men kun berette Kendsgerningen til Bedste for de tilstedeværende Damer. Hans personlige Mening var den, at i et Land, hvor hver Mand, der ikke var helt Idiot, kunde stemme, var det uklogt at tilbageholde Stemmeretten for Kvinderne, naar de havde Evnen til at udøve den.

Som Svar paa Spørgsmaalet om den hvide Slavehandel i de Forenede Stater, svarede Mr. Egan, at det ikke vilde nytte at gøre Lovene saa mangfoldige, naar man ikke tillige sørgede for disse Loves Ikrafttræden. Der var ingen Grund til, at Kvinderne ikke skulde føle dyb Interesse for at disse Love skulde blive efterfulgte. »Men forestil Dem, mine Damer, hvilken Mængde Møder, og hvilken bestandig Aarvaagenhed og personlig Tjenesteyden dette vil medføre!«

Det var Dr. Egan's Overbevisning, at Kvinderne ikke saa meget behøvedes for at skabe nye Love, som for at sørge for at, de man har, træder i Kraft. »Det sociale Onde«, som man siger, vil hverken kunne tilintetgøres ved det ene eller andet Middel. Han følte imidlertid, at socialt burde Kvinderne have Ret til at stemme, de maatte jo forstaa de Love, som angaar dem selv, deres Børn og deres Ejendom for derved at regulere Lovgivningen. Der var een Ting, man maatte vide, Moderen vil de aldrig gaa ind paa nogen Lov, der berøvede hendes Børn deres Ret.

I de Forenede Stater var Drenges Opdragelse i en Alder af 17 Aar hovedsagelig i Kvinders Hænder, Kvinders, som uheldigvis var ugifte, men dog altid benyttedes til at undervise i de offentlige Skoler. Intet var sparet hverken paa Tid eller Penge for at gøre disse Skoler saa udmærkede som vel muligt. Men naturligvis, saasnart Politiken traadte ind i Skolerne, forsløg hverken Pengene eller Hjernerne længere. Det store Spørgsmaal var i de Forenede Stater, hvorvidt noget Moral-System kunde faae Plads for den Christne Lære — hvilken i Skolen ikke længere var tilladt. Dette alvorfulde Spørgsmaal, dette, at drive den christne Religion bort fra Skolerne var et, som i høj Grad angik Kvinderne. At Tonen i de offentlige Skoler af de Forenede Stater var god, skyldtes især Kvindernes Indflydelse, som ikke var, som de populære Noveller og Blade i de Forenede Stater fortæller: at de kun eksisterer for Luxus og er spolerede og gjorde frivole af de Amerikanske Mænd.

Telegram fra Norge.

Konstitutionskomitéen indstiller *enstemmig* paa at grundlovsforslaget om almindelig politisk stemmeret for kvinder paa samme vilkaar, som for mænd bifaldes.

Ved denne utvidelse vil ca. 230000 kvinder bli stemmeberettigede.

Et av konstitutionskomitéens medlemmer, socialdemokraten Chr. H. Knudsen, har forbeholdt sig at opta forslag om, at aldersgrænsen for alle stemmeberettigede borgere ned sættes til 21 aar.

Kristiania, 2—5—1913.

Fr. Mørck.

Redigeret af Fru Johanne Minter, Bredgade 34.

J. Chr. Nielsens Enke, Kbhvn.